

درباره‌ی خاطرات پدرم مصدق

نامه‌ی از دکتر غلامحسین مصدق

که ح ۱۰

با تواضع و ادب بسیار وارد آتاق شد و نامه‌ی به دست پدر داد و خواهش کرد زیر آن دستور مقتضی صادر کنند. یک مرتبه، دکتر مصدق با عصبانیت تمام از کوهه در رفت و با کلمات تند به پسرش پرخاش کرد و نامه را جلو او انداخت و از آتاق بیرون شد. او که از آتاق رفت، دکتر مصدق رو به عنوان (جلالی نائینی) کرد و گفت: این نامه و این درخواست، به خودی خود چیز مهم یا خلاف قانونی نبود و یک نامه‌ی معمولی بود؛ اما اگر من آن را می‌گرفتم، از فردا اینجا تبدیل می‌شد به دفتر مخصوص دکتر غلامحسین مصدق. تندی من از این جهت بود که من خواستم جلو این کار را بگیرم.»

۳- متن نامه‌ی دکتر غلامحسین مصدق

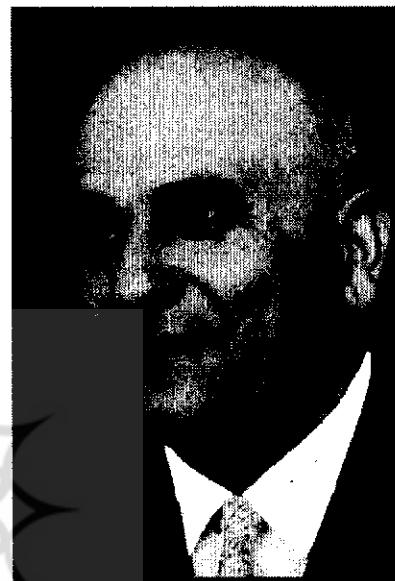
نامه‌ی حاضر را دکتر غلامحسین مصدق پس از چاپ کتاب خاطرات دکتر مصدق در تهران خطاب به ناشری که داوطلب چاپ جدید آن در خارج از کشور شده بود، نوشته است. این نامه از جهت اشتمال بر اطلاعات پراکنده در زمینه‌های مختلف ارتباطات و زندگی خانوادگی دکتر مصدق و نیز اوضاع و احوال نشر کتاب در داخل و خارج ازش یکباره خواندن را دارد.

«دکتر غلامحسین مصدق / پنج نوامبر ۱۹۷۶

دوست عزیز مهربان، سه کاغذ عزیز شما را در این هفته‌ی گذشته دریافت کردم؛ از اظهار محبت و لطف شما که داوطلب چاپ کتاب خاطرات مرحوم پدرم هستید، نهایت خوش وقت و منونم. امیدوارم همیشه در این نیت پاکی که در جلو دارید، موفق و کامران باشید.

از کتاب محاکمات پدرم تألیف سرهنگ بزرگمهر نوشته بودید، متضرر شدید [شده‌اید]؛ شک ندارم؛ چون که خواننده ندارد؛ غیر از کتابی است که مرحوم پدرم به خط خودش نوشته است. در تهران، ده‌هزار کتاب [چاپ] اول فوراً تمام شد، بازار سیاه پیدا کرد. برای پانزده روز دیگر، هشت‌هزار دیگر چاپ خواهد شد. عزیزم [علت] دیر کرد چاپ کتاب در بی‌کاغذی است که مثل همیشه [؟ همه؟] چیز، بازار سیاه پیدا کرده و به شش برابر قیمت فروش می‌رود و قیمت کتاب هم همان ۱۵۵ تومان است که دولت معین نمود.

حق‌التالیف کتاب [خاطرات و تالمات مصدق] را وقف خواهر عزیز مهجوی [محجور!] م کردم که سی سال است در بیمارستان سویس به‌واسطه‌ی امراض روحی که در اثر گرفتاری پدرم در عهد

۱- پیش‌درآمد

در حافظه شماره‌ی ۵ (به مناسبت ۲۸ مرداد ۱۳۳۲)، خاطره‌ی کوتاه از شادروان دکتر غلامحسین مصدق با عنوان «در کتاب پدرم در روز ۲۸ مرداد» چاپ کردیم. اکنون در این شماره، نامه‌ی چاپ‌نشده‌ای را که دکتر غلامحسین مصدق به دوست مشترکی نوشته و به مناسبت یادی نیز از سردبیر کرده است، چاپ می‌کنیم، چرا که این نامه‌ی خصوصی، آگاهی‌های عمومی سودمندی در بر دارد و این همه به مناسبت ترجمه‌ی کتاب خاطرات مصدق به انگلیسی به وسیله‌ی سیدحسن امین و محمدعلی همایون کاتوزیان در ۱۸ سال پیش است.

۲- خاطره‌ای از دکتر مصدق

پیش از چاپ این نامه، بی‌مناسبت نیست که خاطره‌ی نیز از روابط زنده‌یاد دکتر محمد مصدق با پسرش دکتر غلامحسین مصدق - از قول همکار دانشمندان دکتر محمد رضا جلالی نائینی - نقل کنم. دکتر جلالی نائینی در صحبتی دویجه‌و به من فرمود که:

«در مقام همکار روزنامه‌ی باختیر اصریز که به سردبیری زنده‌یاد دکتر حسین فاطمی منتشر می‌شد، صبح زودی در منزل زنده‌یاد دکتر محمد مصدق که دفتر کار نخست وزیر وقت بود، برای نشان دادن مقالات به دکتر مصدق نزد او بودم.. دکتر غلامحسین خان

رضاشاه گرفتار شد و یادگار ایام کنیف پهلوی است. شرایط ما هم با آقای علمی [ناشر خاطرات و تالمات] بیست درصد قیمت کتاب بود؛ حالا هم حضرت عالی برای هر جلد کتاب دو پوند مرحمت کنید، جای دوری نرفته. مستقیماً به بیمارستان مشارالیها در سویس فرستاده شود. خود آقای اونصر عضد هم که بهتر از همه از این قضیه اطلاع دارند، ماهی سه هزار فرانک خرج دارد؛ دولت هم ارزی نمی‌دهد؛ با ارز آزاد هم که سر به فلک، می‌زند، پولش را نداریم بدھیم. چنان‌چه اقدام فرمایید به توسط دوست عزیز خود من آقای دکتر کریم سنجابی از چاپ امریکا هم هر کتابی دو الی سه دلار گرفته شود، نهایت لطف و همراهی را کردید [کردیداً].

راجع به ترجمه‌ی انگلیسی این کتاب، بنده خدمت آقایان استادان دانشگاه دکتر محمدعلی کاتوزیان که در فیلم *End of Empire* هم صحبت کرده بود و آقای دکتر حسن امین نهایت ارادت را دارد، اولاً بایستی دقیقاً دید آیا فرنگی‌ها هم مثل ما ایرانیان به این کتاب علاقه‌مندند یا خیر؟ آقای فرهاد دبی، پسرعموی خود من، کتابی چاپ کرده؛ نمی‌دانم چقدر خریدار داشته؟ در هر صورت بایستی زمینه را سنجید، بعداً اقدام به چاپ آن کرد که مثل کتاب سرهنگ بزرگمهر نشد. بنده، شرحی به دوست عزیزم آقای دکتر سیف‌پور فاطمی که ریس یک دانشگاه در امریکاست، نوشتم؛ ایشان هم این قضیه را مطالعه فرمایند، اگر طالب داشته باشد، در امریکا خواهد بود. دو میلیون آدم بخردا عالی می‌شود.

کاری است که باید سر فرصت اقدام نمود. دیگر عزیزم اجازه‌ی چاپ کتاب را تهیه می‌کنم، همین هفته خواهم فرستاد. نگران نباشید. در خاتمه سلامت وجود عزیزت را از خداوند متعال خواستارم. ارادتمند امضاء نمره‌ی تلفن منزل را مرحمت کنید. مشکرم، دکتر غلامحسین مصدق - (امضاء)

۴- پژوهش محتویات نامه

نامه‌ی حاضر، شامل آگاهی‌های قابل توجه تاریخی، رجالی، خانوادگی و حتا اقتصادی است و مطالب آن به قول پژوهشگران فرنگی از باب Content Analysis باید مورد بررسی قرار گیرد.

۴-۱- موضوع اصلی نامه

موضوع اصلی این نامه، چاپ برونو مزی کتاب خاطرات و تالمات دکتر محمد مصدق است که به قول نویسنده‌ی نامه «پدرم به خط خودش نوشته است.»

گفتگی است که اصلی وجود این کتاب، در طول حیات دکتر مصدق و نیز پس از مرگ او تا زمانی که پسر ارشدش مهندس احمد مصدق زنده بود، انکار می‌شد. این انکار، در زمان سلطنت محمد رضا شاه، محملی داشت: زیرا که بین آن می‌رفت که اگر شاه به این یادداشت‌ها دست یابد، آن‌ها را از میان ببرد، چنان‌که شاه با بخششی از یادداشت‌های حساس دکتر قاسم غنی که در تهران بود، چنین کرد و پس از اطمینان به این که دیگری آن‌ها را ننده و نسخه‌ی دیگری

۲- سرهنگ جلیل بزرگمهر، وکیل دکتر مصدق در محکمه نظامی و نویسنده‌ی چندین کتاب در این موضوع، ابوالزوجه‌ی دکتر مسعود حجازی است.

۳- دختر دکتر محمد مصدق که به تصریح این نامه عمری به‌دلیل بیماری‌های روحی در بیمارستان سویس زیست و هزینه‌ی بیمارستان او در ۱۹۸۵ ماهیانه سه‌هزار فرانک سویس می‌بود، خدیجه نام داشت. اما این که این بیماری به تعبیر دکتر غلامحسین مصدق «در اثر گرفتاری پدرم در عهد رضاشاه... و یادگار ایام کنیف پهلوی» بوده باشد، نزد ما مسلم نیست. به این معنی که داشتن یک فرزند عقب‌افتداد می‌تواند یک امر کاملاً طبیعی و به‌کلی بی‌ارتباط به فضای سیاسی باشد. این دختر، متولد ۱۳۰۲ و آخرین فرزند دکتر مصدق بوده که در آن تاریخ هم خود او و هم همسرش (دختر سید زین‌الابدین، امام جمعه‌ی تهران) چهل و چندساله بودند. دکتر مصدق در ۱۳۳۸ برایر استاد رسمی املاکی را به این دختر محجور منتقل کرد و به نفع او وصیت‌نامه‌ی تنظیم نمود و به حکم عاطفه، دو دختر خود (و نه پسران خود مهندس احمد و دکتر غلامحسین) را قیم آن دختر قرار داد.

۴- دکتر کریم سنگابی از رهبران جبهه‌ی ملی و وزیر امور خارجه‌ی دولت وقت مهندس مهدی بازرگان، در تاریخ نگارش این نامه از ایران فرار کرده و به خارج پناهنده شده بود. خاطرات او نیز با عنوان امیدها و نالمیدی‌ها در خارجه چاپ شد.

۵- ابونصر عضد قاجار (فرزند عضدالسلطان پسر مظفرالدین شاه و برادر ناتنی مظفر فیروز) خواهرزاده‌ی دکتر محمد مصدق و برادر همسر مهندس احمد مصدق بود. وی در جوانی به توصیه‌ی دکتر مرتضی بیزدی و کمک سلیمان میرزا اسکندری وارد حزب توده شد، ولی بعد از آن حزب اخراج شد. در آخر عمر، خاطرات خود را در کتابی با عنوان «بازنگری در تاریخ قاجاریه و روزگار آنان» در امریکا منتشر کرد. در سیاهه‌ی که دکتر سیف‌الله وحیدنیا از ملکان بزرگ اوایل مشروطیت به چاپ رسانده است، نام اکثر اعضای خاندان دکتر مصدق از جمله عضدالسلطان در شمار زمین داران بزرگ ایران آمده است.

۶- دکتر محمدعلی همایون کاتوزیان که در این نامه به‌نام او- و سپس به‌نام من - به عنوان مترجمان انگلیسی خاطرات و تالمات اشاره شده است، از استادان نامدار ایرانی مقیم انگلستان است که چندین کتاب درباره‌ی تاریخ سیاسی و اقتصاد و سیاست ایران نوشته است و نوشنی مقدمه و ویراستاری ترجمه‌ی خاطرات و تالمات نیز بر عهده‌ی او بود.

۷- دکتر حسن امین، راقم این سطور است.

۸- فرهاد دبیا که دکتر غلامحسین مصدق او را پسرعموی خود خوانده است، کتاب و مقالاتی چند درباره‌ی دکتر مصدق به زبان انگلیسی نوشته است. نسبت او با خاندان مصدق به این اعتبار است که مادر دکتر محمد مصدق چندبار ازدواج کرده بود و شوهر سوم او، وکیل‌الملک دبیا (پدر حشمت‌الدوله والاhtar و...) بود که او نیز قبل از

استنساخ نشده، اصل دست‌نویس دکتر غنی را خودش شخصاً گرفت و از بین برد و من این را مستقیماً از زبان سرهنگ وحید اشراقی که خانه و کتابخانه‌ی دکتر غنی در تهران در دست او بود، شنیدم و این، در حالی بود که دکتر حسنین فاطمی می‌خواست آن یادداشت‌های دکتر غنی را که صادقه‌ی از زندگی شاه بوده برداشته بود، در باخته امروز چاپ کند. سرهنگ اشراقی درباره‌ی ارزش مادی آن یادداشت‌ها چیزی به من نگفت، اما به قول استاد دکتر ابراهیم باستانی پاریزی، دکتر حسنین فاطمی حاضر شده بود مبلغ گزافی برای دسترسی به آن‌ها بپردازدا.

باری، انکار خاطرات دکتر مصدق تا قبل از ۱۳۵۷ که به گزارش دکتر پرویز عدل حتا ذکر نام مصدق در عصر محتضر پادشاه تحریم شده بود، قابل توجیه می‌نمود، اما پس از سقوط شاه در بهمن ۱۳۵۷ هم با آن که دیگر مانع مفقود و مقتضی موجود بود، مهندس احمد مصدق تا زنده بود، به این انکار ادامه داد؛ تا آن که پس از مرگ مهندس مصدق، دکتر غلامحسین مصدق، کتاب را که به تمام به خط خود زنده‌یاد دکتر مصدق بود، در ۱۳۶۵ در اختیار استاد ایرج افشار گذاشت و چاپ کرد.

از سرنوشت کتاب خاطرات و تالمات دکتر مصدق که مدت بیست و پنج سال حتا وجود آن انکار می‌شد، باید نتیجه گرفت که بعضی از منابع دست‌نوشته‌ی تاریخ معاصر ایران هنوز ممکن است در گوشه و کنار جهان مخفی باشد. بیگانگان بعضی اسناد سری خود را - حتا بعد از گذشت زمان هم - افشا نمی‌کنند، بلکه اساساً در این زمینه‌ها اسناد مکتوب رسمی هیچ‌گاه «همه‌ی حقیقت» را بازگو نمی‌کند.

۲- مخاطب نامه

مخاطب این نامه، احمد انواری (۱۳۰۳ اصفهان - ۱۳۷۳ تهران) شرح حالت در کتاب چهره‌ی مطبوعات معلجمبر به عنوان روزنامه‌نگار آمده است. وی پس از انقلاب نخست در ایران و سپس در خارج از کشور دوباره به کار مطبوعاتی روی آورده‌باز جمله اصل فارسی کتاب خاطرات و تالمات مصدق را عیناً از روی چاپ تهران با افزودن مقدمه‌ی از خود در لندن چاپ کرد. این تجدید چاپ، چنان که از فحوای نامه‌ی حاضر به‌خوبی پیداست، با اجازه‌ی مستقیم دکتر غلامحسین مصدق بود؛ اما استاد ایرج افشار که از این توافق بی‌اطلاع بود، به حق در مجله‌ی آینده‌گله کرد که چرا کتاب مذکور بی‌اجازت او و بدون ذکر نام او در لندن چاپ شده است.

۳- معرفی شخصیت‌های یادشده در نامه

اکنون به معرفی شخصیت‌های یادشده در این نامه می‌پردازیم و آن نیز به ترتیب ذکر نامها در نامه:

۱- «دوست عزیز مهربان» یعنی مخاطب نامه احمد انواری بود که بلافصله پس از دریافت نامه چون دکتر غلامحسین خان نوشته بود که او به دکتر کاتوزیان و دکتر امین «نهایت ارادت» دارد، آن را فتوکیی کرد و به من فرستاد.

است، به میانه هشت بعضی مطالب که در آن بود، نامه‌ی به دکتر سیف‌پور فاطمی نوشت، در این وقت، اطلاع رسید که دکتر سیف‌پور فاطمی در امریکا فوت کرده است. بنده طی همان دو سه روز، عازم مسافرت به باربادوس Barbados (یکی از اولین مستعمرات سابق انگلیس که اکنون کشوری مستقل است و در ۱۶۰۵ برابر قانون تمام اهالی آن، «تبیعه خارجی» Overseas Subject بریتانیا شدند) بودم و این قطعه را در روز سوم فروردین ۱۳۷۰ برابر ۲۴ مارس ۱۹۹۱ وقته که در فرودگاه منچستر منتظر هواپیما و بی کار بودم، بر اثر تنبیه که از مرگ وی برای من حاصل شده بود، بر پشت پاکتی که همراه داشتم، نوشتم:

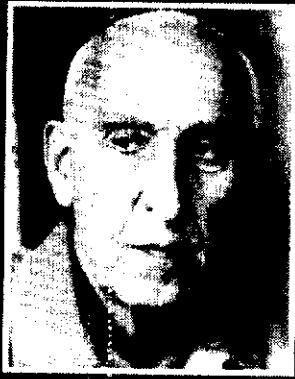
سیف‌پور فاطمی، استاد دانشمند راد

در سیاست کاردان و در فضیلت اوستاد
بود نصرالله نامش، باد بیزان ناصرش
پیرو دکتر مصدق، پیروانش کم مباد
یک برادر داشت چون دکتر حسین فاطمی
بیشوای راه آزادی، شهید زنده باد
خاندانش فاطمی، از دوده‌ی آزادگان
اصلش از سادات نائینی و روحانی نژاد

یک راه آزاد اثمار فصلش بین که در پیرانه سر
کرد از آینه‌ی عبرت بسا خواننده شاد
نسختش از این کتاب مستطابی هدیه کرد
احمد السواری از لندن، خدا حفظش کناد
خواندنمش ز آغاز تا پایان به شوق و ذوق تام
چون مرا آینه‌ی عبرت عزیزی تحفه داد
نامه‌یی آن گه نوشتم زی مؤلف تا کنم
قیل و قالی از جمال و وجود و حالی از وناد
نامه‌یی همراه با دها سوال از جزو بحث
تا که انواری فرستند نامه را زی اوستاد
ناگهیم ام خبر کز گردش گردون دون
سیف‌پور فاطمی مرده است؛ روحش شاد بادا
گر سوال ام بی جواب افتاده از بخت بد است
شد خطابیم بی مخاطب، من چنین ام نامراد
چون مخاطب مرده بود اکنون به خود آرم خطاب
ای امین‌یا گیتی هزاران چون تو میرانید و زاد
زی به آزادی، چو خواهی مردن آخر دیر و زود
کن رها دنیا که بر دنیا نشاید دل نهاد
فاطمی گر بار بست امروز، فردا مرتوا
توبیث رحلت رسداز عالم کون و فساد
سیف‌پور فاطمی بسیار دیده است این جهان
هم افین بسیار، در زیر سپهر بی عmad

۱۱- البته درباره‌ی کسانی که نام ایشان در این نامه آمده است، بسیار بیش از این‌ها می‌توان توضیحاتی داد اما غرض عده از توضیحات حاضر، رفع ابهام و تبیین مطالب ناگفته بود و نه تکرار مکرات. به همین دلیل به این مختصر اکتفا شد. ■

MUSADDIQ'S

MEMOIRS

THE END OF THE BRITISH EMPIRE IN IRAN

ازدواج با هادر دکتر مصدق، چندین زن دیگر گرفته بود و فرزندان متعدد داشت و لذا نوه‌های وکیل‌الملک (دیبا) با نوه‌های وزیر دفتر (مصدق) به اصطلاح «ناتی» اند. این مباحث ظریف، شاید از این نظر حائز اهمیت باشد که بینیم در فاصله‌ی کوتاه حدساله‌ی اخیر، در عرصه‌ی حقوق خانواده و روابط خانوادگی چه تحولات عظیمی در جامعه‌ی ما رخ داده است.

۱۰- دکتر نصرالله سیف‌پور فاطمی (۱۲۸۸-۱۳۶۹)، برادر ارشد دکتر حسین فاطمی (وزیر امور خارجه‌ی دکتر محمد مصدق) که در همین شماره بخشی از خاطرات او را در خصوص مسأله‌ی آذری‌آذربایجان و فرقه‌ی دموکرات به تلحیص استاد محمدعلی مولوی چاپ کردۀ‌ایم، از سادات و روحانی‌زادگان نائین بود که چون پدرشان در نائین به «سیف‌العلماء» ملقب بود، به «سیف‌پور فاطمی» شناسنامه گرفت. وی پس از آن که به عنوان عضو هیأت تعاونی‌گی ایران در سازمان ملل متحده به امریکا رفت، در آن کشور ماندگار شد و در آن جا به خدمت دانشگاه‌های مختلف درآمد و سرانجام به عنوان استاد Fairleigh Dickinson در دانشگاه فرلی دیکیشن در ایالت نیوجرسی مستقر شد. وی در سال‌های یازنشستگی، کتاب بسیار مفصلی که بالغ بر دو هزار صفحه به قطع رقعی می‌شود، در بیاب تاریخ سیاسی ایران از عصر مشروطه تا پایان پهلوی‌ها نوشت که سرانجام به سال ۱۳۶۸ شمسی به همت مرحوم احمد انصاری تحت عنوان «آینه‌ی عبرت: خاطرات و رویدادهای تاریخ معاصر ایران» در لندن منتشر شد و ناشر آن کتاب که البته مخاطب همین نامه‌ی دکتر غلام‌حسین مصدق هم اوست، نسخه‌یی از آن کتاب را به من هدیه کرد. نویسنده، پس از مطالعه‌ی جلد اول کتاب که شامل تاریخ سیاسی ایران معاصر تا سال ۱۳۶۲ شمسی